

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jaroslavy Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **SLOT Group, a.s.**, IČ: 62741560, se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, zastoupeného Mgr. Alešem Smetankou, advokátem se sídlem Praha 1, Jungmannova 24, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování**, se sídlem Brno, Malinovského nám. 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3.2012, č.j. MMB/95790/2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 15.3.2012, č.j. MMB/95790/2012, **se zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.712,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Aleše Smetanky, advokáta se sídlem Praha 1, Jungmannova 24.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 24.5.2012 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3.2012, č.j. MMB/95790/2012. Žalovaný svým rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno

– střed, ze dne 9.2.2012, č.j. 110058474/VANJ/VHA/001, kterým bylo rozhodnuto o přeplatku na místním poplatku tak, že žalobci se vrací přeplatek ve výši 141.769,- Kč. Podaným odvoláním se žalobce domáhal změny prvostupňového rozhodnutí tak, aby mu byl vrácen přeplatek ve výši 831.746,- Kč.

II. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[2] Z konkrétních okolností přezkoumávané věci je pro přehlednost vhodné chronologicky zdůraznit následující skutečnosti. Žalobci byla platebním výměrem Úřadu městské části města Brna, Brno – střed, ze dne 14.10.2011, č.j. 110038455/VANJ/VHA/002, uložena poplatková povinnost za provozování výherního hracího přístroje nebo jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu za období od 1.1.2011 do 30.6.2011 v celkové výši 791.746,- Kč, přičemž tato povinnost byla sankčně navýšena na dvojnásobek. Vyměřenou částku i s navýšením uhradil žalobce dne 27.10.2011. Následně žalovaný změnil uvedený platební výměr rozhodnutím ze dne 6.1.2012, č.j. MMB/0007081/2012, tak, že zrušil sankční navýšení poplatku a zároveň snížil poplatek na částku 751.746,- Kč.

[3] Dne 9.2.2012 rozhodl prvostupňový správce poplatku rozhodnutím č.j. 110058474/VANJ/VHA/001, tj. prvostupňovým rozhodnutím v souzené věci, tak, že žalobci se vrací přeplatek ve výši 141.769,- Kč s odůvodněním, že část vratitelného přeplatku byla převedena na nezaplacený místní poplatek za období od 1.7.2011 do 30.9.2011 a od 1.10.2011 do 31.12.2011. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Napadené rozhodnutí vydal žalovaný dne 15.3.2012.

[4] Následně dne 2.4.2012 vydal prvostupňový správce místního poplatku rozhodnutí č.j. 110058474/VANJ/VHA/005, kterým žalobci vyměřil místní poplatek za provozování výherního hracího přístroje nebo jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu za období od 1.7.2011 do 31.12.2011 v celkové výši 793.781,- Kč. Žalobce napadl platební výměr odvoláním, o kterém rozhodl žalovaný dne 17.5.2012 rozhodnutím č.j. MMB/0170003/2012, které nabylo právní moci dne 21.5.2012. Uvedeným rozhodnutím změnil žalovaný platební výměr tak, že „1.ve výroku platebního výměru se za bod 3. doplňuje bod 4., který zní „Vzhledem k tomu, že poplatník uhradil na místní poplatek za zpoplatněná období celkem částku 103.804,- Kč a současně mu za předchozí poplatková období vznikl přeplatek ve výši 831.746,- Kč, činí částka místního poplatku k úhradě 0,- Kč. O přeplatku ve výši 141.769,- Kč rozhodl správce poplatku samostatným rozhodnutím.“ 2. ve výroku platebního výměru se za slovy „celková částka místního poplatku 793.781,- Kč (slovy sedmsetdevadesáttřitisícdesetosmdesátjedna korun českých)“ doplňují slova „celkem k úhradě 0,- Kč (slovy nula korun českých)“.“

III. Obsah žaloby

[5] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného z následujících důvodů. Předně žalobce považoval za pochybení žalovaného to, že tento potvrdil postup prvostupňového správce místního poplatku, který nesprávně a nezákonně považoval rozdíl mezi místním poplatkem za

období od 1.7.2011 do 31.12.2011 a mezi žalobcem ohlášeným poplatkem za totéž období za nedoplatek žalobce na místním poplatku. Dle žalobce nebyly splněny zákonné podmínky ustanovení § 153 odst. 1 daňového řádu, aby vůbec nedoplatek mohl vzniknout. V této souvislosti žalobce namítl, že dle stávající právní úpravy musí být vždy poplatník místní poplatek vyměřen, přičemž ke dni podání žaloby nebyl místní poplatek za období od 1.7.2011 do 31.12.2011 pravomocně vyměřen s ohledem na odvolání podané proti platebnímu výměru.

[6] Zároveň žalobce považoval za nezákonný postup, kterým byl převeden přeplatek žalobce na úhradu údajného nedoplatku za situace, kdy nebyly splněny podmínky ustanovení § 154 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, když prvostupňový správce místního poplatku a v návaznosti na něj ani žalovaný nerespektovali neexistenci nedoplatku na místním poplatku za období od 1.7.2011 do 31.12.2011.

[7] Dále žalobce namítl, že nedoplatek na místním poplatku nemohl vzniknout, neboť žalobce řádně a včas místní poplatek uhradil a platební výměr navazující na rozhodnutí o přeplatku je nezákonným rozhodnutím.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

[8] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 12.7.2012, navrhl zamítnutí žaloby. K jednotlivým námitkám uvedl následující. K námitce neexistence nedoplatku ve smyslu daňového řádu žalovaný uvedl, že žalobce opomíjí specifika řízení o místních poplatcích s tím, že toto řízení především nepředpokládá vydávání platebních výměrů. Poplatník je povinen si poplatek sám vypočíst, ohlásit a uhradit jej správci daně. Nedoplatek dle žalovaného vzniká v okamžiku, kdy není poplatek uhrazen ve lhůtě stanovené obecně závaznou vyhláškou. Vznikne-li na místním poplatku přeplatek dříve, než je vydán platební výměr na včas nezaplacený místní poplatek, má správce poplatku povinnost tento přeplatek na příslušný nedoplatek převést. Stran nezákonnosti platebního výměru č.j. 110058474/VANJ/VHA/005 ze dne 10.4.2012 odkázal žalovaný na soudní přezkum rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o odvolání proti uvedenému platebnímu výměru.

[9] Dne 16.8.2012 doručil žalobce soudu repliku k vyjádření žalovaného, v níž setrval na podané žalobě a odkázal na svou právní argumentaci obsaženou v žalobě.

V. Posouzení věci krajským soudem

[10] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**, že napadené rozhodnutí žalovaného **nebylo vydáno** v souladu se zákonem. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 76 odst. 1 s.ř.s.

[11] Na prvním místě se soud musí vypořádat s přezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť k případné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí musí soud přihlídnout z úřední povinnosti. Hodnocení přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí souvisí především

s vypořádáním odvolacích námitek. Žalobce strukturoval odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o přeplatku do několika částí. Nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení o místním poplatku, následně namítl, že mu nemohl vzniknout nedoplatek na místním poplatku a výslovně napadl nesprávnou aplikaci daňového řádu a teprve následně brojil námitkami proti nezákonnosti zatížení poplatkovou povinností za období od 1.7.2011.

[12] V odvolání tak žalobce vymezil jako předmět přezkumu skutečnost, zda existoval nedoplatek na místním poplatku. Tato otázka je pak rozvedena ve dvou zásadních směrech. Jednak, a dlužno dodat, že velmi stručně, namítal žalobce, že mu nevznikl nedoplatek na místním poplatku, protože zaplatil řádně a včas veškeré poplatky. A jednak žalobce namítal v obecné rovině nezákonnost výpočtu místních poplatků za jednotlivá zařízení. V rámci napadeného rozhodnutí se žalovaný podrobně vypořádává s námitkami stran zákonnosti vyměření místního poplatku, tedy druhou z vymezených otázek, nicméně tím podstatným, tedy skutečností, zda po právní stránce mohl vzniknout přeplatek v žalobcem tvrzené výši, se žalovaný zabýval zcela nedostatečně. Přitom právě toto hodnocení je pro věc podstatné.

[13] V samotném napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl: „*S tímto názorem odvolací orgán nesouhlasí. V souladu s uvedeným ustanovením (§ 254 odst. 4 daňového řádu – pozn. soudu) vrátí správce daně přeplatek jen tehdy, jedná-li se o přeplatek vratitelný. Odvolací orgán, po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí i souvisejícího spisového materiálu dospěl k závěru, že vratitelným přeplatkem je jen částka 141.769,- Kč. Ta byla správcem daně převedena na účet odvolatele. Postup správce daně tedy byl v souladu s ustanovením § 154 odst. 2 i § 155 odst. 2 daňového řádu. Napadeným rozhodnutím správce daně odvolateli výši místního poplatku za předcházející období nestanovil ani nevyměřil, jak je v odvolání uvedeno, ale část přeplatku převedl na úhradu daňového nedoplatku téhož daňového subjektu v souladu s ustanovením § 154 odst. 2 daňového řádu.*“ Teprve z vyjádření k žalobě lze seznat bližší závěry žalovaného stran aplikace právních předpisů na danou skutkovou otázku, neboť se žalovaný podrobněji vyjádřil k možnosti vzniku přeplatku/nedoplatku z pohledu aplikace zákona o místních poplatcích ve vztahu k daňovému řádu.

[14] Citovaný závěr žalovaného obsažený v napadeném rozhodnutí je evidentně závěrem o aplikaci práva na danou skutkovou situaci. Skutková situace ve věci je jasná – žalobci byla snížena poplatková povinnost, a aniž by mu byl vrácen přeplatek, byl tento z větší části započítán na údajný nedoplatek. V této skutkové situaci žalobce v odvolání tvrdí, že nedoplatek neexistuje a žalovaný bez toho, aniž by osvětlil, z jakých právních předpisů vychází, jaké jsou jeho úvahy při aplikaci těchto předpisů a proč tedy není argumentace žalobce o neexistenci nedoplatku správná, pouze vyslovil závěr, že nesouhlasí se názorem žalobce. Rozhodnutí neobsahuje žádný názor, z něhož by mohl soud dovodit, který právní předpis považuje žalovaný za podstatný pro vznik nedoplatku, a neobsahuje v této souvislosti ani žádnou argumentaci, na jejímž základě by mohl soud přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Žalobcem naříkané rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je v této souvislosti zcela příléhavé.

[15] Jelikož podstatou rozhodnutí žalovaného má být především rozhodnutí o skutečnosti, zda existoval nedoplatek na místním poplatku za období 1.7.2011 - 31.12.2011, na který by

bylo možno převést přeplatek místního poplatku za období 1.1.2011 - 30.6.2011, nemůže soud nadále pokračovat v přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ve smyslu uplatněných žalobních námitek, neboť v důsledku absence těchto zásadních úvah žalovaného je rozhodnutí natolik nepřezkoumatelné, že jakoukoliv další argumentací by soud nahrazoval činnost žalovaného.

VI. Shrnutí a náklady řízení

[16] S ohledem na vyslovené závěry dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V dalším řízení bude na žalovaném, aby se ve světle shora uvedených závěrů zdejšího soudu vypořádal s okamžikem vzniku nedoplatku na místním poplatku, tento závěr podložil právní argumentací a na základě právně odůvodněného závěru stran okamžiku vzniku nedoplatku na místním poplatku rozhodne o výši vratitelného přeplatku, tedy o otázkách vznesených v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

[17] Ze shora uvedených důvodů nezbylo soudu, než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit, a to i bez nařízení jednání podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a věc mu vrátit k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem tohoto soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

[18] Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému ve výši 11.712 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč a z odměny za právní zastoupení, a to za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky) ve výši 3 x 2.100 Kč a tři režijní paušály ve výši 3 x 300 Kč, vše dle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31.12.2012 (srov. čl. II vyhlášky č. 486/2012 Sb.), navýšené o daň z přidané hodnoty, jejíž sazba činí 21 %.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. června 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu